

Kooperációs rosta

A mozgékonyabb, rugalmasabb gazdálkodás igénye nemcsak a régi partnerekkel való újmódi együttműködésre serkentette és serkenti a vállalatokat. Sokáig több lett a kapcsolat, az utóbbi két évben sok az újonnan született kooperáció — gyárak, ktsz-ek, tsz-melléküzemágak között szövődtek kölcsönös előnyű kapcsolatok.

Hogy az előnyök valóban kölcsönösök, azt az idő már sokhelyütt igazolta. De az idő rostája azt is nyilvánvalóvá tette, hol volt megalapozatlan az együttműködés. A Kazán-javító Ktsz késlekedése miatt például a Tisza Bútor-gyár itteni gyáregysége is lemaradt, fémalkatrészek hiányában időnként nem tudtak dolgozni a gyáriak,

s ez még az éves terv teljesítésében is éreztette hatását. Megbízható partnert kerestek, s találtak is már a gyár vezetői. — „Kevés szakértelem, ebből adódóan minőségi-hibák, határidőn túli szállítás” — ezek pedig a Vas- és Fémipari Ktsz részéről hangzottak el, kifogásolva több kooperációs partnerüket. A konklúzió: alaposan megvizsgálni, ahol kell, csökkenteni, s megfelelő szinten folytatni az együttműködést. Csak olyan esetekben, amikor előnyt és nem visszaesést jelent.

A kooperációs rostát tehát — nem szabad az időre hagyni. A vezetők előre látásán, helyzettudatán múlik, hogy valóban kölcsönös hasznú legyen az együttműködés.

Nagy fába vágunk

Sok gondról, hibáról esett szó a Nívó Ktsz nemrég tartott küldöttgyűlésén. Például az anyagkihasználásról. Egy felszólaló szóval tette: semmi sem ösztönzi arra az embereket, hogy a drága faanyagoknál kellőképp törekedjenek a takarékosagra. Ha ugyanis kisebb darabból készíti el a dolgozó, ugyanannyit kap érte, mintha „nagyobb fába vágja” a megmunkáló szerszámot.

Magyarán: nem ösztönző a norma. Nyilvánvaló,

hogy disztigálni kell. Az a munkás járjon jól, aki az anyag teljesebb kihasználására törekszik. Váltását át forintra az ilyen igyekezetet. Legyen igazsága annak a szövetkezeti dolgozónak, aki szerint „a drága fát — jelentős része import — úgy kell megmunkálni, mint a drágakövet.”

Igy, ilyenféle szemlélettel kellene hozzákezdni a tavalyi gondok idej megoldásához a vezetőségnek és a tagoknak.

Üzemi titok

Új meg új leckéket kell megtanulni a termelőközségeknek napjainkban. Az állandó „továbbképzéshez” tartozik az üzemi titok fogalma is. Ezt mostanában kezdik elsajátítani, hol ilyen, hol olyan eredménnyel.

Sokkal meg kell érteni, hogy a titok — például egy új gyártási eljárás, egy saját kísérlet-sorozat eredménye — a közönségé. Tehát a közös tulajdon védelméhez tartozik az is, hogy ne vigyék ki csak úgy a kapun, s hogy ne „fusizhasson” belőle senki. Már megessék, hogy a kikísérletezett termék valahogy átszármazott

az üzemből egy termelőszövetkezeti melléküzemhez. Ki vitte át a titkot? Az egyik dolgozó mesélte el valamelyik rokonának, aki történetesen a tsz-ben tevékenykedett. Így lett a két üzemből konkurrens!

Szóval: vigyázni kell a szellemi értékekre, mégpedig jobban az eddiginél. Persze azért, miközben a fejekre figyelünk, ne feledjük a régi leckéket se. Maradjon üzemi titok, ami valóban az, de ne maradjon titok, ha valaki valóságos dolgokat, anyagokat, alkatrészeket visz haza a gyárból.

Simai Mihály

Manci néni

Igazi bohém volt: azt is elhitte, hogy télen szárított dióhéjjal kell tüzelni, attól meleg a szoba. Ha piknikus alakja megjelent az úttest túloldalán, neki hiába fehézt a bicikli lista, látótávolságban minden járgányt engedett. Így aztán jó félóra baba telt, hogy beért a „konziba”, pedig szemközt látkott. Életének majd két évtizedét hagyta itt Szegeden, a Dugonics tér sarkán. Höchtl Margit, a pedagógus, generációkat tanított meg a zongorán is muzsikálni, Höchtl Margit, az ember, csak annyit törődött magával, amíg odaült kedvenc hangszerehez, hogy számára az ébrényi világ butaságából, bosszúságából minden, minden meg-lakóház tetején, al-szúnjék. Csodálatos képességekkel ren-

delkezett. Dr. Nagy István kollégája egyszer azt mondta róla, ha a világ legnagyobb művészeit odaültetnék — Északi-sarkra, s olyan művet kellene játszaniok, amit 8—10 éve már nem gyakoroltak, tán mindenki zavarba jönne, csak Höchtl Margit nem. Neki teljesen mindegy, felesleges beszállni az újjait, átlapozni a kottát: amit egyszer megtanult, az az övé volt mindörökké.

Debreceni születésű volt, szegedi nyugdíjazása után is oda vágyott vissza. S ott halt meg néhány hónappal, elhagyatottan, napia, elhagyatottan, öregén, többemeletes den, minden meg-lakóház tetején, al-szúnjék. Az utolsó hírek szerint zongo-

moll szonátával, a b-moll scherzójával, etűdökkel, nocturne-nel, balladával, polonaise-zel) nagy vállalkozás, mondhatni Chopin munkásságának műfaji keresztmetszetét rajzolta fel. Bodó Árpád elmélyült zeneisége, érzékeny pianista alkata nem újdonság — ezt eddig is tudtuk róla. De hogy ilyen lendülettel, feszültséggel tud szituációkat teremteni, s ilyen átszellemülten odaérkezni a zene belső tartalmához, lényegéhez — ez több mint tehetséges, felkészült zongorista. Bodó Árpád már a legnagyobb művészet szellemhangjait is érti.

Lehetőséget kell találni ahhoz, hogy mielőbb ő is kilépessen a konzervatórium belső érdeklődéséből a város koncertfórumára.

Nikolényi István

A szegedi járás eredményei, gondjai

Mórahalmon ülésezett a megyei tanács tagok járási csoportja

Csütörtökön Mórahalmra látogattak a Csongrád megyei tanács tagjai közül azok, akik a megye legnagyobb járását — a szegedi — képviselik a megyei tanácsban. A vendégeket a közösi pártbizottságon a nagyközség vezetői, Murányi György tanácselnök, Dobó Szilveszter, a Haladás szakszervezet elnöke, Huszta Géza áfész-elnök és dr. Horváth Valéria Mórahalm megyei tanács tagja fogadta.

A tanácsági csoport ülését Kutiván Rezső nyitotta meg, majd két tájékoztató hangzott el. Hantos Mihály, a megyei tanács vb elnöke, helyettese — Kistelek megyei tanács tagja — ismertette a tanács rendszerét, szerepét, majd a most kidolgozás alatt álló új tanács törvényeit. Farkas István járási tanácselnök arról tájékoztatta a megyei tanács tagokat, hogy milyen fő feladatok megoldására készülnek a járásban. Beszámolóját jól egészítette ki Murányi György, aki a nagyközségi státuszt elnyert Mórahalm fejlődéséről szólt.

A tanács tagok véleményei tükröztek, hogy mi foglalkoztatja a járás egyes községeinek lakosságát, milyen problémák megoldását szeretnék elősegíteni. Dr. Antal József (Balástya) szólt arról, hogy társadalmi ellentmondások is jellemzik a szegedi járást. A felszabadulás óta eltelt negyedszázad alatt az egykori tanyavilágból egymás után alakultak ki a községi települések, s közülük több — például Mórahalm is — nagyon sokat fejlődött. A tanyai iskolák villamosításával ma már a kultúra eljut a homoki tanyavilág egy részére. Ugyanakkor az iskolától történetesen valamivel távolabb eső tanyában — ahol még nincs villany — nem sokat tudnak a világ dolgairól az ott élők. Figyelemre méltó az a javaslata, hogy a közsépolitika kialakításánál számoljanak még ezzel a homoki tanyavilággal is. A megyétől, a járástól, de még a községtől is többször látogassanak el a tanyavilágba, beszélgessenek, tanácskozzanak az ott élőkkel. Javasolta, a társadalmi szerek is kint végezzék munkájuk egy részét, s hogy a megyei tanács tagok tartsanak beszámolókat, fogadóórákat a tanyai településeken is.

A községek jövőjéről, ezen belül a nagyközségek fejlődésének lehetőségeiről szintén sokat szóltak. Oláh Lajos (Szőreg) kevesnek tartja azt, hogy a nagyközségek kialakításával alig egy-két új letelepítést kaptak a helyi tanácsok apparátusai. A helyi önkormányzat kialakulásával várható, hogy a jövőben az emberek ügyes-bajos dolgai mindennekelőtt a városokba és a községekben intéztek. Már sok feladatot kaptak a helyi tanácsok, ezzel arányban azonban nem nőtt az apparátus száma. Elhangzott ugyan, hogy az utóbbi fél évben a járásnál 10 fővel csökkentek a létszámot — heten községekbe kerültek —, de jó lenne a folyamatot meggyorsítani. Morschauser Józsefné (Domaszék) beszélt arról, hogy egy-egy község fejlődése szempontjából nagyon fontos a helyi vezetők szakmai hozzáértése, emberir magatartása. Fontosnak tartja, hogy minden község élére megfelelő vezetők kerüljenek.

A megyei tanács tagokat érdekelte az a kérdés is: mikorra várható, hogy a Szeged környéki községek a város irányítása alá kerüljenek. Mint elhangzott: egyelőre csak az várható, hogy a megyeszékhellyel már elválaszthatatlan kapcsolatban álló Gyálárét közigazgatási hovatartozását tisztázzák. Szegednek ugyan a területi tervezéskor számolnia kell azzal, hogy a környező nagyközségek szempontjából területi feladatokat is ellát, de egy-egy adott nagyközség további fejlődése szempontjából mindegy — legalábbis egyelőre —, hogy a járás, vagy éppen az m. i. város irányítása alá tartoznak. A járás két nagyközségének, Kisteleknek és Mórahalmnak különösen számolnia kell azzal, hogy a jövőben területi feladatokat is el kell látniuk. Ebből kiindulva javasolta dr. Michailovits Lehel (Deszk), hogy a Mórahalm felépülő rendelőintézet már szakosított rendelő lehetne.

Huszta Vince (Zákányszék) sürgette Zákányszék, Bördány községek autóbusszjáratú összekötését Mórahalmmal. Simon Vilmos (Bördány) azt kifogásolta, hogy még mindig csak terv a Bördány—Zákányszék közötti összekötő út megépítése. Dr. Horváth Valéria elmond-

ta, hogy a helyi áfész máris több községet lát el, s szolgáltatásait a jövőben tovább bővíti. Darabos György (Zsombó) kérdésére a megyei tanács tagok arra is választ kaptak, hogyan alakul a járásban. Egyelőre csak ülésen van vezetékes gázszolgáltatás. Tápén és Algyőn szeretnék megszervezni. Most készül egy terv a Tisza—Maros háromszögben levő községekre, s Kisteleken is tervezik a vezetékes gázszolgáltatás megteremtését. Mindez azonban ma csak távlati terv.

Részt vett a tanácskozáson Csápenszki István, az MSZMP szegedi járási bizottságának első titkára is. Elismeréssel szólt a megyei tanács tagok elmúlt három évben kifejtett tevékenységéről. Hangsúlyozta: a járást képviselő megyei tanács tagok munkájának is köszönhetőek a községekben eddig elért eredmények, s a további feladatok megoldásához is elvárják közreműködésüket.

Lantos Anna

Postások év végi részesedése

Csütörtökön a Benczúr utcai postás művelődési központban ülést tartott a Postások Szakszervezetének központi vezetősége. A tanácskozáson részt vett Horn Dezső, a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettese, a posta vezérigazgatója és Somoskői Gábor SZOT-titkár.

A központi vezetőség az elnökségi beszámolója alapján eredményesnek minősítette a szakszervezeteknek a postai feladatok végrehajtásában segítő érdekvédelmi tevékenységét. Foglalkozott a központi vezetőség a kollektív szerződés módosításával is. Úgy döntött, hogy az év végi részesedés 65 százalékát bérarányosan, 20 százalékát időarányosan, tehát a dolgozók munkában töltött idejét figyelembe véve, 15 százalékát pedig a kiemel-

kedő munka, a példamutató magatartás alapján kell szétosztani. (MTI)

Szeged szobrai

István király

(kb. 970—75—1038)

(198.) A szegedi várból alakított kőfaragó egyik ablaka előtt áll az 1700-as évekből való, István királyt ábrázoló mészkőszobor. A figura eredetileg az 1914-ben lebontott Dömötör templomot díszítette.

Könyvek a kamionban

Négy kiállítást rendez a magyar könyvkiadás a közeli jövőben külföldön: Moszkvában, Szófiában és Bukarestben a szabad Magyarországról 25. évfordulója alkalmából szerepel reprezentatív gyűjteményünk. A szovjet fővárosban magyar anyag is helyet kap a Lenin-centenáriumhoz kapcsolódó nemzetközi könyvbemutatóon.

Már összeválogatták a tárlatokra szánt könyveket. Hatalmas ládákba csomagolva, kamionokban jutnak el a színhelyre a kötetek ezrei. Időben elsőként a nemzeti ünnepünkhöz kötődő moszkvai kiállítás nyílik meg: március 27-én, Moszkvában.

Szegeden. Ezek a férfi-, illetve női szabóságok csak mérték utáni ruhák készítésével foglalkoznak, tehát jelentős lakossági igényt elégítenek ki. Idén éppen ezért új varrógépekkel bővítik felszerelésüket, s a részlegek korszerűsítésére is számottevő összeget fordítanak.

PÉNTEK, 1970. MÁRCIUS 13.

DEL MAGYARORSZÁG 5